

II. Generalforsamlingens åbning.

19. generalforsamling trådte sammen den 1. december 1964 under forsæde af den midlertidige præsident, ambassadør Carlos Sosa-Rodriguez (Venezuela).

På åbningsmødet fremsatte FNs generalsekretær en erklæring, hvorefter generalforsamlingens arbejde kunne tilrettelægges således, at der under generaldebatten kun skulle behandles spørgsmål, hvorom der kunne træffes bestemmelse ved forsamlingens stiltiende samtykke og uden afstemning. På dette arbejdsgrundlag ville forsamlingen straks kunne udpege fuldmagtskomiteens medlemmer, vælge sin præsident samt optage nye medlemmer i organisationen.

Da der ikke blev rejst indvendinger mod den foreslåede ordning, konstaterede den midlertidige præsident, at fremgangsmåden var vedtaget.

Til udvalget til prøvelse af fuldmagter udpegedes herefter Australien, Cambodja, Costa Rica, Den Forenede Arabiske Republik, Guatemala, Island, Madagascar, Sovjetunionen og Amerikas Forenede Stater.

Til præsident for 19. samling valgtes den eneste kandidat til posten, ambassadør Alex Quaison-Sackey (Ghana).

Endelig vedtog generalforsamlingen efter Sikkerhedsrådets enstemmige anbefaling at optage Malawi, Malta og Zambia som nye medlemmer i FN, hvorved organisationens medlemstal nåede op på 115. De tre nye stater blev budt velkommen af repræsentanter fra en række lande, herunder af udenrigsminister Per Hækkerup, der talte på de nordiske landes, Østrigs og Irlands vegne.

Som nævnt i indledningen var det ikke muligt at nedsætte de 7 faste udvalg under generalforsamlingen, da dette som følge af uenighed om visse formandsposter ville have medført en afstemning og dermed automatisk en stillingtagen til spørgsmålet om stemmeretsfortabelse for medlemslande i restance. Da man ligeledes måtte frygte afstemninger om flere dagsordenspunkter, var det end ikke muligt at vedtage dagsordenen for samlingen.

III. Forhandlingerne om en løsning af FNs økonomiske krise og påbegyndelsen af generalforsamlingens normale arbejde.

Det under 17. samling nedsatte 21-magts udvalg, hvis opgave var at foretage en undersøgelse af særlige metoder for finansieringen af kostbare, fredsbevarende operationer iværksat af FN, herunder om muligt opstillingen af en særlig bidragsskala, havde afholdt en række møder i løbet af 1964, uden at det lykkedes udvalget at finde frem til en løsning. Udvalget var derfor ikke som anmodet i stand til at aflægge beretning til 19. generalforsamling. Formanden bestemte derfor, at udvalget skulle afstå fra at holde møder under samlingen på grund af de stedfindende underhåndsförhandlinger vedrørende det hermed beslægtede problem, spørgsmålet om anvendelse af reglen om stemmeretsfortabelse i art. 19.

Perioden umiddelbart inden generalforsamlingens åbning den 1. december 1964 var præget af en febrilsk diplomatisk aktivitet for at undgå en konfrontation i art. 19-spørgsmålet. Således fremsatte FNs generalsekretær over for de tre vestlige stormagter og Sovjetunionen den tanke, at generalforsamlingen i december måned alene skulle behandle visse nødvendige konstitutionelle spørgsmål, f.eks. valg til Sikkerhedsrådet og bemyndigelse til generalsekretæren til afholdelse af organisationens udgifter, hvorefter forsamlingen skulle suspendere sine møder indtil slutningen af februar eller begyndelsen af marts i håb om, at man forinden ville være nået til en løsning af hele problemkomplekset vedrørende iværksæt-